

mim@mim.dk; frmap@mim.dk
Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Journalnummer – 2023-872

Den 30. januar 2024

Dansk Erhvervs hørings svar til den reviderede bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Generelle bemærkninger

Vejledning og fortolkning

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på producentansvarssystemet og de medfølgende forpligtigelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Der er også en stor opgave i at afklare hvilke virksomheder der er omfattet af producentansvaret og dertil hvilke emballager der er omfattet. Det er positivt, hvis den opdaterede producentdefinition harmoniseres gennem Emballageforordningen, men det eliminerer ikke behovet for hjælp til fortolkning. Derfor opfordrer Dansk Erhverv kraftigt til, at en vejledende indsats til fortolkningen af reglerne fremskyndes. Dette vil være særligt vigtigt ift. producentdefinitionen, reglerne om egenkontrol, indberetning som koncernvirksomhed og reglerne vedrørende tilsyn. Det er vigtigt at informationskampagnen igangsættes inden sommer, så kampagnen får effekt inden fristen for indberetningen til DPA.

Specifikke bemærkninger

§ 2

Definitionerne af distributør, fabrikant og importør peger på både emballage og påfyldt emballage. Af definitionerne fremgår der kun én definition for emballage. Det er derfor uklart hvad forskellen er på *emballage* og *påfyldt emballage*. Hvis teksten fastholdes, bør det af definitionerne fremgå, hvad forskellen er, her er det særligt relevant at fastslå, hvad der er emballage, som ikke er påfyldt. Det er en ny betegnelse, som ikke tidligere har været anvendt, og det er uklart, hvad det dækker.

Der hvor det bliver særligt relevant, er i forhold til punkt 11d, som er en del af definitionen for en producent. Her fremgår det, at hvis virksomheden ”er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg første gang tilgængelige emballage eller påfyldt emballage direkte til slutbrugeren i Danmark” så bliver man producent. Det er uklart, hvad der kan være emballage, uden det er påfyldt. Vi ser det som problematisk, at en virksomhed kan blive producentansvarlig for emballage, der ikke er påfyldt, kan det betyde, at en virksomhed bliver ansvarlig for

papkasser, plastikposer og andet? Det bør afgrænses, hvilke type emballage man kan blive producentansvarlig for, uden at det er påfyldt.

På høringsmødet var det vores forståelse, at § 2 punkt 11d alene er relevant, når emballagen bliver til affald ved den første modtager. Her har vi igen svært ved at se, hvordan emballage der ikke er påfyldt, bliver til affald ved første modtager i Danmark. Der kan selvfølgelig være tale om fejlkøb, men det kan der også, hvis man køber fra en dansk leverandør, men her er det vores forståelse, at det aldrig vil blive omfattet, da det ikke fremgår af § 2 11a, 11b og 11c.

Hvis begrundelsen for at medtage både *emballage* og *påfyldt emballage* er for at sikre, at drikkevarebeholdere og drikkebæger der er engangsplastprodukter er omfattet, så mener vi ikke, det er tilfældet. *Tilgængelig* fremgår ikke af §11 punkt a, så her må det være forståelsen, at drikkevarebeholdere og drikkebæger der er engangsplastprodukter er omfattet af *påfyldt emballage*.

Dansk Erhverv opfordrer Miljøministeriet til at producentdefinitionen harmoniseres yderligere, og i så vid udstrækning som muligt, med den kommende emballageforordning. Dette kan evt. ske inden udstedelse af bekendtgørelsen, hvis forordningen færdigforhandles inden.

Dansk Erhverv opfordrer også til, at miljøministeriet inkluderer undtagelsen til producentansvaret fra Emballageforordningens artikel 3, stk. 9, for mikrovirksomheder der sætter emballage på markedet under eget navn eller mærke:

“In case of transport packaging, reusable packaging, primary production packaging or service packaging, if the natural or legal person which has the packaging designed or manufactured under its own name or trademark falls under the definition of micro-enterprise in accordance with Commission Recommendation 2003/361/EC as publicly available on [OP: Please insert the date = the date of entry into force of this Regulation], and the provider of the packaging is located in the same Member State, then the provider of the packaging shall be considered the manufacturer.”

§ 2 stk. 5

I forhold til definitionen for fabrikant, så bliver man også fabrikant, hvis man *forestår designet af emballagen*. Vi anerkender intentionen med beskrivelsen og støtter op om den. Dog er der behov for en nærmere beskrivelse af, hvad *forestår designet* betyder. Med den nuværende formulering er der meget stort råderum for fortolkning. Det er især vigtigt at afklare ift. udformningen af private-label produkter med dertilhørende emballage, hvor der kan være forskel på påvirkningsgraden af designet af emballagen.

§ 2 stk. 11

Der henvises til *fjernsalg*, som defineret i art 2. nr. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder. Direktivet omfatter, som vi forstår det, *aftaler indgået mellem forbruger og erhvervsdrivende*. Hvis det skal tolkes sådan, at erhverv også skal ses som slutbruger, under *fjernsalg til slutbrugeren*, så er der behov for en præcisering med eksempler i vejledningen.

§ 2 stk. 11d

På baggrund af definitionen for fjernsalg, er det nu vores forståelse, at en udenlandsk virksomhed får producentansvaret for den emballage, der bliver til affald ved den første modtager, også når der er tale om erhvervsvirksomheder. Det mener vi skaber flere udfordringer.

For det første udvider det antallet af virksomheder, der bliver producentansvarlige, og det kan være ekstremt svært at føre tilsyn med udenlandske virksomheder. For det andet skaber det uklarhed i forhold til, hvilken emballage der bliver til affald i første led, og hvilken emballage der sendes med videre til næste led, hvor det ikke vil være den udenlandske virksomhed, der er producentansvarlig. For det tredje øger det risikoen for freeriders, da det er svære at føre tilsyn og håndhæve overfor udenlandske virksomheder.

Fastholdes denne forståelse er der behov for et betydeligt skærpet tilsyn med udenlandske virksomheder. Det har tidligere været vores forståelse, at det var virksomheder, der fik produkterne til Danmark, der blev producentansvarlig for emballagen (vi har tidligere omtalt det som importøren, men det er nu defineret som en distributør).

§2, stk. 13

Under definitionen af serviceemballage fremgår det, at det er emballage ”*der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på stedet for salget til slutbrugeren*”. Der er behov for vejledning ift. denne definition, så det bliver tydeligt, om det inkluderer al emballagen, der bruges til påfyldning til slutbruger. Ligeledes kan der opstå tvivl om serviceemballage når der er tale om onlinesalg, da stedet for salg kan tolkes forskelligt.

§ 10 stk. 3

Her fremgår det, at *hvis en emballage består af flere materialer indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af*. Her opfordrer Dansk Erhverv til at det præciseres hvad der menes med hovedsageligt. Det kan fx være på baggrund af vægt.

§12 stk. 2

Der henvises til, at egenkontrollen skal ske minimum én gang årligt. Samtidig henvises der til §10, hvor der alene står, at man skal indberette data for 2024. Det har givet anledning til flere spørgsmål. Det kan overvejes at slette henvisning til én gang årligt og først indsætte det igen ved revisionen, hvor det vil fremgå, at man skal indberette data årligt.

§ 5 og bilag 1

Det bør præciseres, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. For at gøre registrering, indberetning, og informationsvedligeholdelse administrerbar, bør det muliggøres at håndtere dette på koncernniveau, så man derved undgår store administrative omkostninger. Fx virksomheder, som på franchise-basis består af en række selvstændige butikker, og hvor det er smartest, at den enkelte butik ikke administrere producentansvarsforpligtigelser, da indkøb og administration håndteres på koncernniveau.

Dansk Erhverv henviser i øvrigt til VANAs høringssvar til bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent

Marianne Ladekarl Thygesen
Chefkonsulent